

Душан Вуковић

ТРЕБИЊЕ КАО КОЛЕКЦИЈА

Изложба фотографија

Галерија Културног центра Требиње

Октобар 2025.

20. Крш 4

“Требиње као колекција” — фотографски дневник свјетла, тишине и камена

У серији црно-бијелих фотографија под заједничким називом „Требиње као колекција“, Душан Вуковић гради визуелни мозаик свог града као живог организма, али и као интимног простора сјећања. Кроз изразиту контролу свјетла и сенке, фотограф истражује архитектонске слојеве Требиња — грубе зидове, напукле фасаде, скривене улазе и дворишта која носе патину времена.

Његов приступ је документаристички по форми, али дубоко емотиван по садржају. Вуковић не тежи представљању „разгледнице града“ већ атмосфере, одјека, текстуре и тишине. У његовим кадровима нема журбе, нема људске гужве — присутан је само траг човјека, било у камену који је обликовао, или у светлу које се одбија од старих зидова.

Фотографија му служи као средство саморефлексије и откривања интимне везе са простором у којем живи. Црно-бијела палета, далеко од пуке естетике, у Вуковићевом раду постаје језик истине: она одстрањује сувишно и наглашава суштину. У контрасту светла и сенке, живот и прошлост града добијају нову визуелну динамику — онај тренутак у којем камен проговара.

Овај циклус представља озбиљан корак у развоју ауторовог фотографског израза: зрелост у композицији, осјећај за архитектонски ритам и доследна употреба светлосне драматургије издвајају овај рад унутар савременог аматерског фотографског стваралаштва. „Требиње као колекција“ није само приказ једног града — то је интимна мапа унутрашњег пејзажа једног човека који га гледа с љубављу и стрпљењем.

„Требиње као колекција“ - тишина камена, свјетлост сјећања

Понекад град проговори тек кад га утишаш.

Кад не тражиш боје, него тонове, кад не гледаш фасаду, него ожилке времена.

Тада се Требиње открива као колекција — не зграда и улица, већ осјећаја, мириса, свјетлосних трагова на камену.

Душан Вуковић у својим фотографијама не приказује град какав „јесте“, већ онај који постоји у његовој унутрашњој мапи. У двориштима, под сводовима и иза врата, он налази мир и поезију старог камена. Свака фотографија постаје један удах, једна пауза, један сусрет с прошлошћу.

У овим црно-бијелим тоновима нема носталгије, већ присуства — као да сам град стоји мирно пред нама, свјестан да га неко коначно гледа с поштовањем.

„Требиње као колекција“ је, у суштини, разговор фотографа са самим собом — и с мјестом које га је обликовало.

4. Свјетло на почетку тунела

7. Шетајући Кастелом 3

6. Шетајући Кастелом 2

8. Кажу, много стара маслина

10. Ноћу код Мура

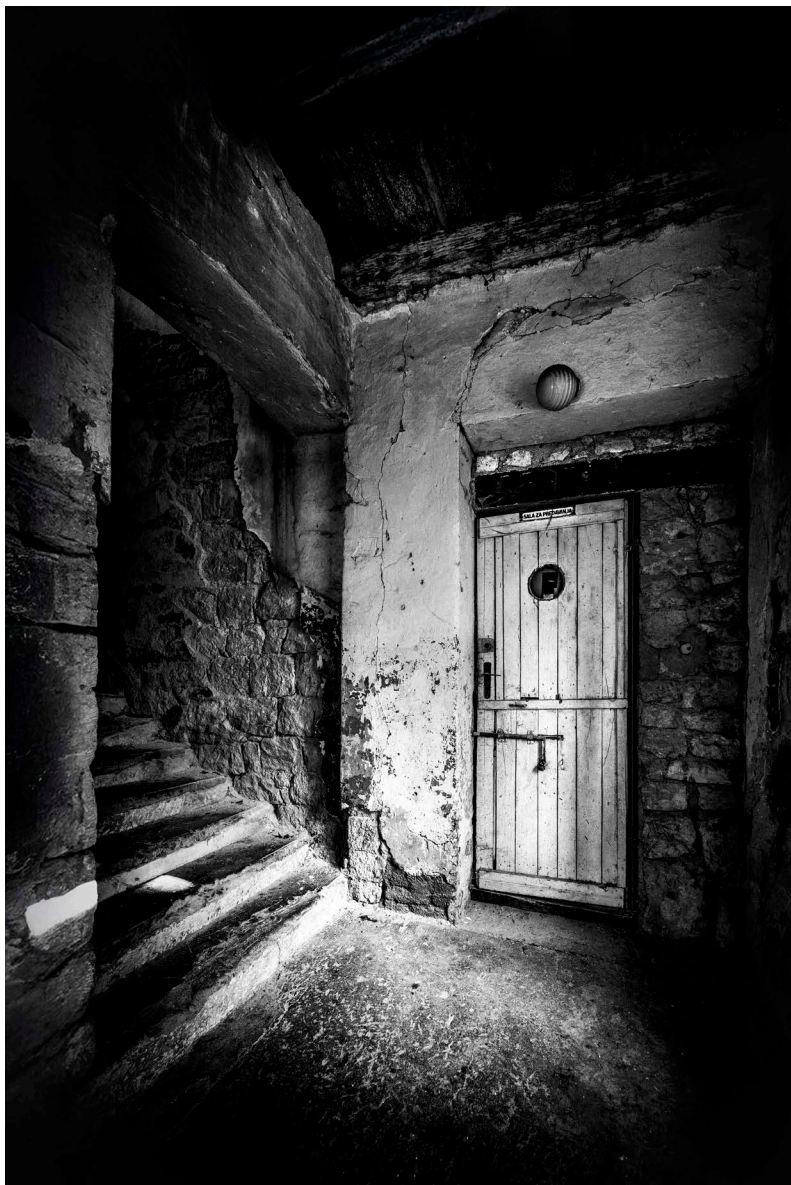
13. Тунел код Мура 1

14. Тунел код Мура 2

18. Крш 2

21. Сјеверни логор- Сала за предавања

25. Ронда млин - Придворци 2

27. Чувари историје, Петрина

28. Петковица - Мостаћи

Списак фотографија:

1. Аутопортрет, ја
2. Аутопортрет, ми
3. Аутопертрет, он
4. Свјетло на почетку тунела
5. Шетајући Кастелом 1
6. Шетајући Кастелом 2
7. Шетајући Кастелом 3
8. Кажу, много стара маслина
9. Свјетло на крају тунела
10. Ноћу код Мура
11. Кастелски кровови
12. Само одмарам
13. Тунел код Мура 1
14. Тунел код Мура 2
15. Тунел код Мура 3
16. Опет једна у боји
17. Крш 1
18. Крш 2
19. Крш 3
20. Крш 4
21. Сјеверни логор – сала за предавања
22. Сјеверни логор – кружне степенице
23. Сјеверни логор – угаоне степенице
24. Ронда млин – Придворци 1
25. Ронда млин – Придворци 2
26. Ронда млин – Придворци 3
27. Чуvari историје - Петрина
28. Петковица – Мостаћи
29. Жаково 1
30. Жаково 2

БИОГРАФИЈА

Душан Вуковић је рођен 1955. године у Зеници. Фотографију је заволио још у тинејџерским годинама, да би се касније учланио у Фотоклуб Зеница. Ту је научио како се држи фотоапарат, прва правила композиције, а затим и како се мјешају хемикалије да би се развио филм и добила фотографија на папиру. Тако је и све почело са аналогном фотографијом у кућној лабораторији. Због ратних дешавања у Босни и Херцеговини, био је спријечен да се бави фотографијом. Тада настаје једна мало дужа пауза у његовом фотографском раду, да би се жеља за бављењем фотографијом, коју никад није ни изгубио, поново јавила прије неких петнаестак година. Учлањује се у Фото-кино клуб Требиње 2013. године, а самим тим и у Асоцијацију за умјетничку фотографије БиХ (АУФБиХ), почиње интензивније да фотографише и тада долазе резултати. Примио је много награда у земљи, око педесетак, а на међународним и ФИАП-овим (THE INTERNATIONAL FEDERATION OF PHOTOGRAPHIC ART) изложбама, је добио око двадесетак награда.

Најзначајније награде које је добио су: PSA Gold Medal (3rd International Exhibition of Photography Photo Perspective 2019), National Silver Medal (8th International

Exhibition of Photography Photo Emotion 2019), PSO Bronze medal (FIAP 19th Nature Biennial 2018), Најбоља фотографија на Фото БиХ 2018 и такође много првих награда на Фото БиХ током више година.

Носилац је фотографског звања Фотограф 1. класе (Ф1АУФБиХ), које додјељује Асоцијација за умјетничку фотографију БиХ, као и звање АФИАП. То је почасно звање „Умјетник ФИАП-а“ и прво је умјетничко звање које се може добити, а које додјељује ФИАП (THE INTERNATIONAL FEDERATION OF PHOTOGRAPHIC ART).

До сада је имао пет самосталних изложби. Три су биле у Требињу, једна у Копенхагену и једна у Зеници.

АСОЦИЈАЦИЈА ЗА УМЈЕТНИЧКУ ФОТОГРАФИЈУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ФОТО-КИНО КЛУБ ТРЕБИЊЕ

**6. самостална изложба фотографија
Душана Вуковића**

Каталoшки број: 603SIF2025
Мјесто: Културни центар Требиње
Вријеме: октобар 2025

